

Μάριος Σπηλιόπουλος
Ανθρώπων ίχνη
Παλαιό Ελαιουργείο
Ελευσίνας

1 Σεπτεμβρίου – 12 Οκτωβρίου 2008

Επιτροπή Διοργάνωσης Αισχυλείων: Τηλ. 2105562526, www.aisxylia.gr Ανοιχτά:
Δευτέρα-Παρασκευή 18:00-23:00, Σάββατο-Κυριακή 10:00-14:00 και 18:00-23:00

ΠΡΟ-ΕΛΕΥΣΙΣ + ΠΡΟΣ-ΕΛΕΥΣΙΣ + ΔΙ-ΕΛΕΥΣΙΣ

Μπορούν να γίνουν τα εγκαταλελειμμένα εργοστάσια, εργοστάσια παραγωγής μνήμης; Μπορεί η μνήμη να ξαναδώσει ζωή στις μηχανές και τα τοπία; Αυτό είναι το στοίχημα του εικαστικού καλλιτέχνη Μάριου Σπηλιόπουλου, στην εικαστική του παρέμβαση που αρχίζει από τις 6 Σεπτεμβρίου στην Ελευσίνα.

Ένα οδοιπορικό μέσα στο χρόνο: Η Ελευσίνα, τα Ελευσίνια Μυστήρια, η Δήμητρα και η

Περσεφόνη, οι Μύστες, οι Μυσταγωγοί, ο Ιεροφάντης, η Ιέρεια της Δήμητρας, οι Ιέρειες Παναγείς, μαζί και από τα ίδια μάρμαρα η παλαιοχριστιανική του Αγίου Ζαχαρία και η Παναγίτσα δίπλα στην «Αγέλαστο Πέτρα». Ίχνη από το Φράγκικο Πύργο που έγινε τσιμέντο το 1953. Στον τόπο αυτό συγκατοίκησαν αργότερα ο Τιτάνας, ο Κρόνος, η Ίριδα, η Πυρκάλ και λίγο παρακάτω η Χαλυβουργική. Ένα από τα

**Μπορούν να γίνουν
τα εγκαταλελειμμένα εργοστάσια,
εργοστάσια παραγωγής μνήμης;
Μπορεί η μνήμη να ξαναδώσει ζωή
στις μηχανές και τα τοπία;**

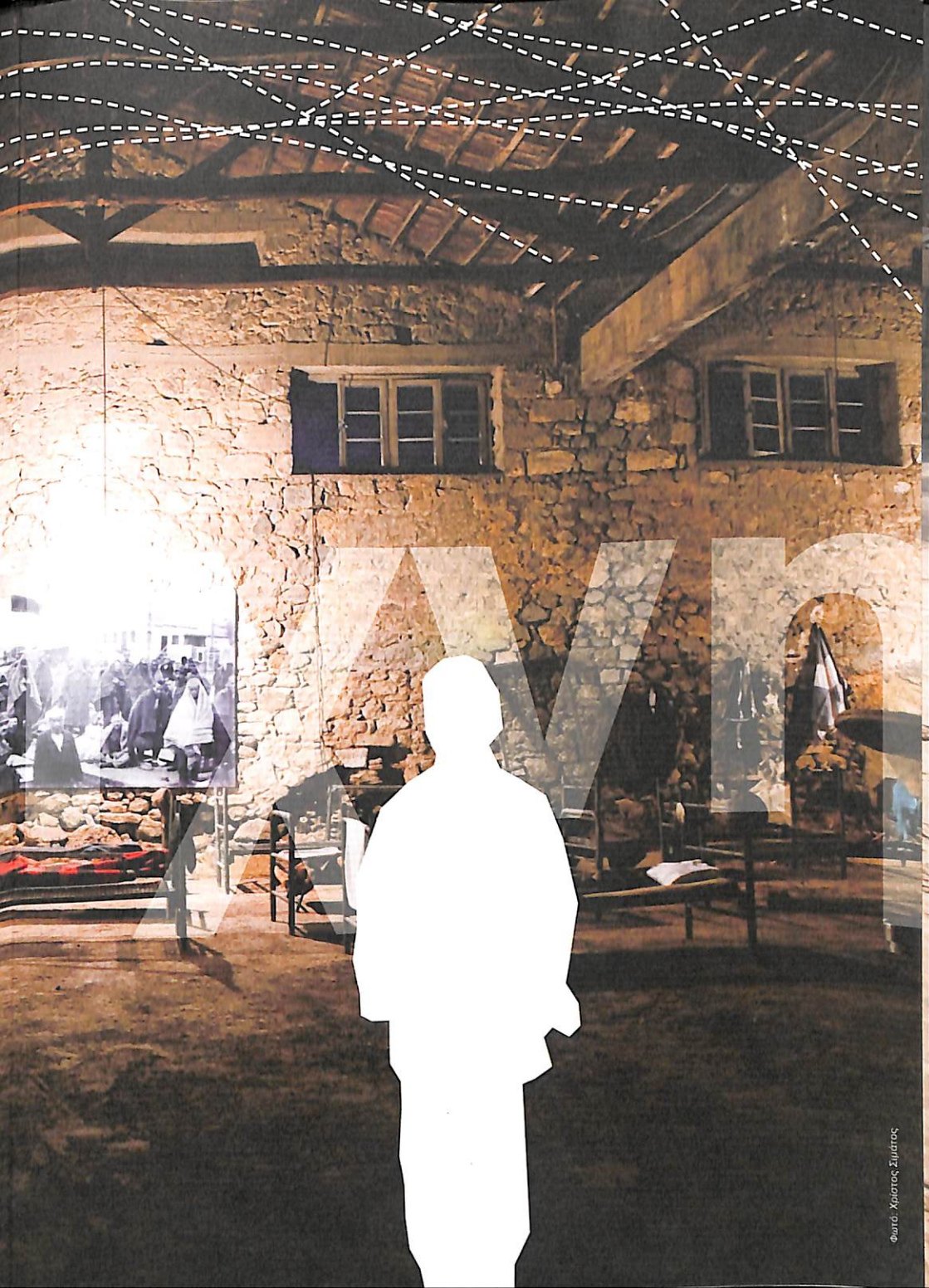
α ν θ ρ ώ π ω ν ί χ ν η

μεγαλύτερα θρησκευτικά κέντρα της αρχαιότητας μετατράπηκε στο πρώτο βιομηχανικό κέντρο του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους. Αυτός είναι ο καμβάς στον οποίο ο Μάριος Σπηλιόπουλος με σύγχρονα οπτικοακουστικά μέσα και in situ κατασκευές θα επαναλειτουργήσει συμβολικά το Ελαιουργείον και Σαπωνοποιείον των Χαριλάου και Κανελλόπουλου.

Το σημερινό ερειπωμένο βιομηχανικό κέλυφος των 17.705 τ.μ. υπήρξε ένας ζωντανός και ακμαίος βιομηχανικός χώρος. Από την ίδρυσή του, το 1875, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 60 που έκλεισε, διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εκβιομηχάνιση της Ελευσίνας και της Ελλάδας συνολικά.

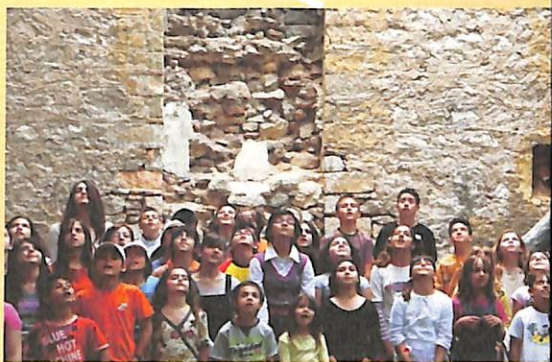

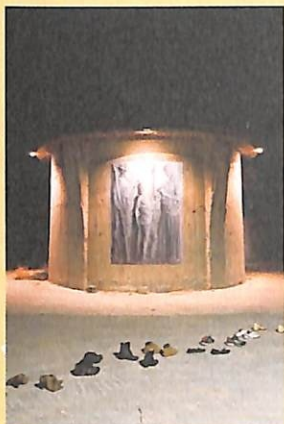
Όλβιος όστις τής ιστορίας έσχεν μάθησιν

Ο Μάριος Σπηλιόπουλος θεωρεί αυτούς τους τόπους ερειπίων σαν «εργοστάσια παραγωγής μνήμης». Ανασύρει από τη λήθη τις αναμνήσεις των εργατών, που δούλεψαν όλα αυτά τα χρόνια και έδωσαν «ζωή» στις μηχανές, και τις παρουσιάζει ως ένα πολύτιμο ιστορικό και εικαστικό υλικό, ως «τσιμέντο» της κοινωνικής μας συνοχής, όπως ο ίδιος λέει. Στόχος αυτού του εγχειρήματος είναι να συνδέσει το παρελθόν της πόλης με το παρόν μέσα από τους ανθρώπους και τα μνημεία τους. Στις διαδρομές που περπατούσαν οι παλιοί εργάτες θα περπατήσουν παιδιά του δημοτικού και του γυμνασίου της πόλης. Μια σύγχρονη Ελευσίνα πομπή με συμμετοχους στα οπτικοακουστικά δρώμενα τους θεατές. Την πορεία αυτή θα σηματοδοτούν παλιά χρησιμοποιημένα παπούτσια τριών γενεών Ελευσινίων που προσφέρθηκαν από τους σημερινούς κατοίκους της πόλης.

Σε συγκεκριμένους χώρους του εγκαταλελειμμένου εργοστασίου δημιουργούνται φυλάκια μνήμης, δηλαδή, παγίδες της όρασης και της ακοής με στόχο την αναμόχλευση των συγκινησιακών συνειρμών του κοινού. Το έργο είναι αφιερωμένο σε αυτούς που επιμένουν να ζουν και να θυμούνται. Στην Ελευσίνα που έζησε επί αιώνες και κυρίως στα σημερινά παιδιά και τους εφήβους της πόλης που κουβαλούν πάνω τους την ελπίδα της συνέχειας...

Ε ί μ α σ τ ε ό λ ο ι φ ω ν έ ς

Πραγματικοί δημιουργοί του έργου όσοι συγκινήθηκαν από την μυστική ενέργεια που εκλύει ο τόπος. Σύγχρονοι και παλιότεροι. Όσοι εμπνεύστηκαν από την Ελευσίνα. Η παράθεση μερικών ονομάτων κάνει κατανοητά τα παραπάνω: ο Νίκος Γκάτσος και ο Μάνος Χατζιδάκις με τον Εφιάλτη της Περσεφόνης, ο Φίλιππος Κουτσαφτής με την Αγέλαστο Πέτρα, ο Τάκης Παπαγιαννίδης, ο Βασίλης Λουές, ο τοπικός φωτογράφος Βαγγέλης Τσάκος, ο Γιώργος Παυλόπουλος και ο Γιάννης Καλομενίδης συλλέκτες φωτογραφιών, η αρχαιολόγος Πόπη Παπαγγελή, ο Ορέστης Λάσκος, ο παπά Γιώργης Πυρουνάκης, ο ζωγράφος Θανάσης Τσίγκος και ο

Στέλιος Καζαντζίδης που επέλεξε να ταφεί εκεί, και ο σύγχρονος «Ιεροφάντης» του έργου Στέλιος Ιορδάνου εργάτης 40 χρόνια στο σαπωνοποιείο που περπατάει μέσα στους χώρους του εργοστασίου επικεφαλής 400 παιδιών από τα σχολεία της Ελευσίνας, σε μια σύγχρονη Ελευσίνα πομπή. Συνδημιουργοί του έργου είναι και όλοι αυτοί που έδωσαν ως δωρητές τις πολύτιμες διηγήσεις τους. Ο Μάριος Σπηλιόπουλος λέει ότι αυτός είναι απλώς ο συντονιστής ή καλύτερα ο εμπυχωτής αυτού του εγχειρήματος...και συμπληρώνει ότι: Είμαστε όλοι φωνές πολλών ανθρώπων, άρα το έργο «Ανθρώπων ίχνη» είναι ένα έργο των κατοίκων της Ελευσίνας, αυτών που επιμένουν να μην ξεχνούν.

π ο λ λ ώ ν α ν θ ρ ώ π ω ν